

TOELICHTING VERORDENING RECHTSPOSITIE WETHOUDERS, RAADS- EN COMMISSIELEDEN GEMEENTE EMMEN 2015

ALGEMENE TOELICHTING

Wettelijke regelingen

De regeling van de rechtspositie van wethouders, raadsleden en leden van gemeentelijke commissies vindt op drie of vier niveaus plaats, te weten bij: wet, algemene maatregel van bestuur (AMvB), ministeriële regeling (alleen wethouders) en gemeentelijke verordening. Wettelijk is voor wethouders in de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers (Appa) de uitkering na aftreden en het pensioen geregeld. In de Gemeentewet is aangegeven dat de nadere invulling van de rechtspositie van wethouders, raads- en commissieleden moet worden geregeld bij of krachtens de wet (AMvB en ministeriële regeling). Daartoe zijn tot stand gekomen het Rechtspositiebesluit wethouders en het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden. In een ministeriële regeling, i.c. de Regeling rechtspositie wethouders, zijn sommige vergoedingen nader uitgewerkt. In deze wetten en nadere regelgeving zijn alle voor de rechtspositie van belang zijnde onderwerpen geregeld. Een aantal voorzieningen, zoals de hoogte van de bezoldiging en de verschillende onkostenvergoedingen, is in de rechtspositiebesluiten overwegend geregeld in dwingendrechtelijke bepalingen.

De vergoedingen en regelingen voor raads- en commissieleden en wethouders die bij of krachtens de wet (lees: Gemeentewet, rechtspositiebesluit of rechtspositieregeling) dwingendrechtelijk geregeld zijn, zijn niet opgenomen in deze verordening. Dit betreft de vergoedingen voor:

1. de onkostenvergoedingen voor raadsleden en wethouders;
2. de toelage voor fractievoorzitters, leden van de vertrouwenscommissie, leden van de rekenkamerfunctie bedoeld in artikel 810a Gemeentewet, dan wel van onderzoekscommissie zoals bedoeld in artikel 115a, derde lid Gemeentewet;
3. de compensatiemaatregelen voor raads- en commissieleden als zij een WW, BWO of arbeidsongeschiktheidsuitkering hebben;
4. de verstrekking van een computer;
5. de voorzieningen bij ziekte en dienstongeval;
6. de vergoeding voor de waarneming van het voorzitterschap van de gemeenteraad;
7. de voorzieningen bij tijdelijk ontslag wegens zwangerschap en bevalling of ziekte;
8. de tegemoetkoming in de ziektekosten;
9. voorzieningen voor raads- en commissieleden en wethouders met een fysieke beperking;
10. de bezoldiging van de wethouders.

Grondslag rechtspositieverordening

In de verordening zijn bepalingen opgenomen inzake de rechtspositie van wethouders, raadsleden en leden van gemeentelijke commissies zover die niet dwingend geregeld is in hogere wet- en regelgeving.

De grondslag hiervoor is te vinden in de Gemeentewet en genoemde rechtspositiebesluiten. Buiten hetgeen hun bij of krachtens de wet is toegekend genieten wethouders als zodanig geen inkomsten, in welke vorm dan ook, ten laste van de gemeente (artikel 44 van de Gemeentewet). Dit betekent dat de rechtspositionele aanspraken voor zittende wethouders uitsluitend te vinden zijn in respectievelijk de Gemeentewet, het Rechtspositiebesluit wethouders, de Regeling rechtspositie wethouders en de gemeentelijke Verordening rechtspositie wethouders, raads- en commissieleden. Gewezen wethouders ontleen hun aanspraak op een ontslaguitkering en pensioen aan de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers.

Een soortgelijke bepaling als voornoemd artikel 44 is voor raads- en commissieleden opgenomen in artikel 99 van de Gemeentewet. Het tweede lid van die bepaling voegt daaraan toe dat bij gemeentelijke verordening aan raads- en commissieleden voordelen,

anders dan in de vorm van vergoedingen en tegemoetkomingen, mogen worden toegekend. Daarvoor is wel de goedkeuring van gedeputeerde staten vereist. De rechtspositionele aanspraken voor raads- en commissieleden zijn dan ook uitsluitend te vinden in respectievelijk de Gemeentewet, het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden en de gemeentelijke Verordening rechtspositie wethouders, raads- en commissieleden.

Bestanddelen rechtspositieverordening

Sommige gemeenten geven er de voorkeur aan de lokale regeling voor wethouders en voor raads- en commissieleden in afzonderlijke verordeningen op te nemen. Daartegen bestaat geen bezwaar. In dat geval bestaat de Verordening rechtspositie raads- en commissieleden uit de hoofdstukken I, II, IV, V en VI en de Verordening rechtspositie wethouders uit de hoofdstukken I, III, IV, V en VI.

In de gemeente Emmen is gekozen voor één rechtspositieverordening voor wethouders, raads- en commissieleden. Deze verordening bevat bepalingen inzake:

- De beloning voor de werkzaamheden van raads- en commissieleden (artikelen 2 en 3).
Voor wethouders is niets opgenomen omdat hun bezoldiging uitputtend is geregeld in het Rechtspositiebesluit wethouders.
- Reis- en verblijfkosten van wethouders, raads- en commissieleden. Voor wethouders is een onderscheid gemaakt tussen woon-werkverkeer en zakelijke reizen (artikelen 4 en 5, 9 t/m 12).
- Reis- en pensionkosten en verhuiskosten van de bij benoeming verhuisplichtige wethouder (artikel 15).
- Beschikbaarstelling van computer- en communicatieapparatuur aan wethouders, raads- en commissieleden (artikelen 7 en 13) en uitwerking van de bepaling over scholing voor raads- en commissieleden (artikel 6). Voor wethouders moet dit laatste door het college geregeld worden.
- De procedure van uitbetalen en declareren (hoofdstuk IV).
- Artikelen in verband met de juiste fiscale behandeling (artikel 8 en 16 en hoofdstuk V).

Bij het opstellen van de rechtspositieverordening is gebruik gemaakt van de “Modelverordening rechtspositie wethouders, raads- en commissieleden 2014”, zoals die door de VNG aan de raad en het college is toegestuurd bij ledenbrief van 16 juli 2014 (kenmerk: ECWGO/U201401199). Als vertrekpunt voor onderhavige rechtspositieverordening is deze modelverordening van de VNG genomen.

In onderhavige verordening is er bewust voor gekozen om de artikelnummering van de modelverordening van de VNG te hanteren, ook wanneer een bepaald artikel uit de modelverordening niet is opgenomen in de rechtspositieverordening. Dit wordt dan tot uitdrukking gebracht met de aanduiding: “(vervallen)”.

In de artikelsgewijze toelichting wordt expliciet uiteengezet waarom het desbetreffende artikel niet, dan wel in een gewijzigde vorm, is opgenomen in de onderhavige rechtspositieverordening van de gemeente Emmen.

De arbeidsverhouding van de wethouder en het raadslid

Raadsleden zijn niet in dienstbetrekking bij de gemeente Emmen. De gemeente is dus niet de werkgever. Dat betekent bijvoorbeeld dat zij voor zover het betreft het raadslidmaatschap niet vallen onder de werknemersverzekeringen, zoals de Werkloosheidswet, Ziektewet en WIA. Omdat er geen dienstbetrekking met de gemeente is vallen raadsleden niet onder de Wet op de loonbelasting 1964 maar worden hun inkomsten getoetst aan de Wet inkomstenbelasting 2001. Wel kan een raadslid opteren voor de loonbelasting door te kiezen voor het fictief werknemerschap (zie hieronder).

Wethouders zijn ingevolge de Ambtenarenwet als benoemde bestuurders in openbare dienst aangesteld en vallen onder de werking van die wet. Echter, de bepalingen over het materiële ambtenarenrecht uit de Ambtenarenwet zijn niet van toepassing op wethouders. Hun rechtspositie wordt, zoals hiervoor reeds is aangegeven, beheerst door specifieke wet- en regelgeving. De aanstelling in openbare dienst houdt voor de toepassing van de fiscale wetgeving in dat sprake is van een arbeidsverhouding die als dienstbetrekking wordt aangemerkt. Dit betekent dat wethouders direct onder de werking van de Wet op de loonbelasting vallen. Wethouders vallen niet onder de werking van de Ziektewet, Werkloosheidswet en WIA. Evenmin geldt voor hen de pensioenvoorziening bij het ABP. De uitkering na aftreden, het ouderdoms- en het nabestaandenpensioen zijn voor wethouders geregeld in de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers.

De loon- en inkomstenbelasting

Opting-in-regeling

Raadsleden kunnen opteren voor de loonbelasting. Het raadslid kan met de gemeente overeenkomen dat deze loonheffing inhoudt. Dat wordt de “opting-in-regeling” genoemd. De administratie van de gemeente is zodanig ingericht dat wordt voldaan aan de daaraan gestelde wettelijke eisen. In een gezamenlijke verklaring melden de gemeente en het raadslid aan de Belastingdienst dat wordt geopteerd voor de loonbelasting. Als gezamenlijk wordt gekozen voor het loonbelastingstelsel, dan draagt de gemeente de ingehouden loonheffing af aan de Belastingdienst. Omdat een raadslid geen werknemer in de formele zin van het woord is, valt hij zoals gezegd vanwege het raadslidmaatschap niet onder de sociale zekerheidswetgeving. Om die reden worden over de raadsvergoeding ook geen premies sociale zekerheid ingehouden. De inkomsten worden als loon belast in box 1. Het raadslid hoeft in dat geval geen administratie bij te houden. De Belastingdienst accepteert inmiddels ook van commissieleden de toepassing van de “opting-in-regeling”.

Fiscale standaardpositie

Als niet voor de loonbelasting wordt geopteerd, dan geldt voor het raadslid dat hij voor de Wet inkomstenbelasting 2001 resultaat uit een werkzaamheid geniet. In dat geval is het winststelsel van toepassing. Betrokkene moet dan alle ontvangsten verantwoorden als winst en kan de gemaakte kosten daarop in mindering brengen. Raadsleden die gekozen hebben voor de standaardregeling zullen dan ook over de netto-onkostenvergoeding inkomstenbelasting moeten betalen, tenzij zij aan de hand van bewijsmateriaal aan kunnen tonen dat de vergoeding is besteed aan onkosten voortvloeiend uit het raadslidmaatschap. Betrokkenen kunnen bij de aangifte inkomstenbelasting hun werkelijke beroepskosten, met inachtneming van een aantal wettelijke beperkingen en normeringen, in mindering brengen op hun belastbaar inkomen (belastbare resultaat).

De gemeente dient jaarlijks alle betalingen en verstrekkingen op grond van deze verordening aan de Belastingdienst te melden middels een opgave IB47. Verstrekkingen moeten naar de waarde in het economische verkeer worden opgegeven. Het daadwerkelijk zakelijk gebruik leidt dan tot aftrek.

Eenmalige keuze per zittingsperiode

De keuze om al of niet te opteren voor de loonbelasting kan voor het raadslid ingrijpende gevolgen hebben. De beslissing om voor de loonbelasting te opteren kan eenmaal per zittingsperiode worden gemaakt en geldt in beginsel voor de (resterende) zittingsperiode. Wel kan betrokkene als spijtoptant terugkomen op deze beslissing voor de resterende periode. Opteren voor de loonbelasting hoeft niet bij aanvang van de zittingsperiode te gebeuren, maar kan ook gedurende de zittingsperiode voor de resterende periode.

De vergoedingssystematiek

Voor de uitoefening van het politieke ambt moeten bestuurders niet het eigen inkomen hoeven aan te spreken. Een adequate vergoedingssystematiek is daarom van belang.

Waar er functionele uitgaven zijn, verdient het aanbeveling terughoudend te zijn met een financieringswijze waarin de bestuurder deze uit eigen middelen vooruit betaalt en de gemeente ze terugbetaalt.

Eigen middelen en publieke middelen moeten zo veel mogelijk gescheiden worden gehouden. Vanuit die overweging heeft het de voorkeur de kosten direct in rekening te brengen bij de gemeente. Aan de mogelijkheid om zo nodig declaraties in te dienen zal echter behoefte blijven bestaan.

Controle en verantwoording

Voor de bestuurlijke uitgaven is – net als voor de besteding van alle andere publieke middelen – transparantie van groot belang. Daartoe dienen enerzijds inzichtelijke regels en richtlijnen die voor het vergoedings- en voorzieningenstelsel gelden en anderzijds een duidelijke verantwoording van het daadwerkelijk gebruik. Op deze wijze kan worden voorkomen dat er onnodige discussies plaatsvinden omtrent het gebruik van onkostenregelingen of voorzieningen door gemeentebestuurders en over de eventueel verschuldigde belasting. Dat is ook in hun belang omdat zij hun functie moeten kunnen uitoefenen zonder te worden gehinderd door onzekerheden omtrent de financiering van de functionele uitgaven. Daartoe is vereist dat er een zodanig sluitende financiële en administratieve organisatie is ingericht dat er vertrouwen kan bestaan omtrent de juistheid en rechtmatigheid van de uitgaven.

In hoofdstuk IV is in verband hiermee, in aanvulling op de in de beheers- en de controleverordening vastgestelde regels, een aantal belangrijke procedures vastgelegd over rechtstreekse facturering van functionele uitgaven en declaratie van vooruitbetaalde kosten. Daarnaast moeten in de bruikleenovereenkomsten heldere afspraken vastgelegd over het gebruik van computer- en communicatieapparatuur die beschikbaar wordt gesteld voor de uitoefening van de politieke functie.

In aanvulling hierop is een gedragscode ontwikkeld waarin nadere gedragsregels zijn vastgelegd.

ARTIKELGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 2 - Vergoeding voor de werkzaamheden van het raadslid

De hoogte van de vergoeding voor werkzaamheden van een lid van de raad is bepaald op een vast bedrag per inwonersklasse, overeenkomstig artikel 2 lid 1 van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden.

De gemeenteraad kan besluiten dat een deel van deze raadsvergoeding wordt uitbetaald als presentiegeld (artikel 4 van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden). Dat deel mag maximaal 20% van de raadsvergoeding zijn.

In het licht van de huidige praktijk binnen de raad van de gemeente Emmen is er géén noodzaak om deze bepaling met betrekking tot de invoering van presentiegeld op te nemen in onderhavige rechtspositie-verordening, hetgeen wordt aangegeven met de aanduiding: “(vervallen).”

Het bedrag van de vergoeding voor de werkzaamheden van een raadslid wordt geïndexeerd. Het wordt jaarlijks per 1 januari herzien aan de hand van het indexcijfer Cao lonen overheid. Hiervoor is in de gemeente geen nadere besluitvorming nodig (artikel 2 lid 2 Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden).

Raadsleden die een arbeidsongeschiktheidsuitkering ontvangen, kunnen verzoeken hun raadsvergoeding te verlagen. Daardoor kan het nadeel van indeling in een lagere arbeidsongeschiktheidsklasse worden voorkomen. Deze mogelijkheid is opgenomen in artikel 12 lid 3 van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden. Raadsleden die een WW- of

een BWO-uitkering ontvangen kunnen verzoeken hun raadsvergoeding te verhogen als de korting als gevolg van hun raadslidmaatschap hoger is dan hun raadsvergoeding. Deze mogelijkheid is geregeld in artikel 12 leden 1 en 2 van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden.

Artikel 3 - Vergoeding voor het bijwonen van vergaderingen

In dit artikel is het presentiegeld voor leden van gemeentelijke commissies die zijn ingesteld op basis van artikel 82 tot en met 84 Gemeentewet geregeld. Deze bepaling geldt niet voor raadsleden en wethouders die in de commissie zitten (uitgezonderd in artikel 96 Gemeentewet). Uitgezonderd zijn verder onder meer ambtenaren (op grond van artikel 1 onder e van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden) en medewerkers en bestuurders van door de gesubsidieerde organisaties die in die hoedanigheid in de commissie zitting hebben zijn in het tweede lid van dit artikel uitgezonderd. De hoogte van het presentiegeld wordt bepaald op een vast bedrag per inwonersklasse, overeenkomstig artikel 14 lid 1 van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden. De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties indexeert jaarlijks per 1 januari het bedrag zoals dat is herzien aan de hand van het indexcijfer Cao lonen overheid.

Het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden (en de Gemeentewet) biedt in artikel 15 de mogelijkheid om in de gemeentelijke verordening te regelen dat in bepaalde gevallen een hoger bedrag aan presentiegeld wordt toegekend dan het eerder bedoelde bedrag. In het licht van de huidige praktijk binnen de raad van de gemeente Emmen is er géén noodzaak om een bepaling met betrekking tot de invoering van een hogere vergoeding voor het bijwonen van een vergadering van een commissie op te nemen in onderhavige rechtspositieverordening, hetgeen wordt aangegeven met de aanduiding: “(vervallen).”

Artikel 4 - Reis- en verblijfkosten raads- en commissieleden

De Gemeentewet voorziet niet in een vergoeding voor “woon-werkverkeer” voor raadsleden. Het is dan ook in strijd met artikel 99 van de Gemeentewet als raadsleden van de gemeente een vergoeding ontvangen voor reizen binnen het grondgebied van de gemeente.

Artikel 97 van de Gemeentewet voorziet voor raads- en commissieleden wel in een vergoeding van de reis- en verblijfkosten voor reizen buiten het grondgebied van de gemeente ter uitvoering van een beslissing van het gemeentebestuur.

Aan commissieleden kan krachtens artikel 96, eerste lid, van de Gemeentewet echter wel een vergoeding worden gegeven voor de reis- en verblijfkosten in verband met reizen binnen de gemeente. In het licht van de bestendige bestuurspraktijk binnen de raad van de gemeente Emmen is er géén noodzaak om deze bepaling met betrekking tot reis- en verblijfkosten van commissieleden op te nemen in de onderhavige rechtspositieverordening, hetgeen bij het tweede lid van dit artikel wordt aangegeven met de aanduiding: “(vervallen).”

Nu aan commissieleden in de gemeente Emmen geen reis- en verblijfkosten voor het bijwonen van vergaderingen van de commissie worden vergoed, ontbreekt de noodzaak om te bepalen dat deze reiskosten voor ten hoogste één vergadering per dag worden vergoed. Dit wordt bij het vierde lid van dit artikel aangegeven met de aanduiding: “(vervallen).”

Artikelen 5 en 12 - Buitenlandse dienstreis

Gemeenteraden, delegaties daaruit of wethouders maken wel eens in het gemeentelijk belang excursies of reizen naar het buitenland. Hiervoor moet de gemeenteraad expliciet toestemming verlenen. De reis of excursie wordt in alle gevallen door of vanwege de gemeente georganiseerd. Bij buitenlandse dienstreizen in het gemeentelijk belang kunnen aan de wethouder de in redelijkheid gemaakte werkelijke reis- en verblijfkosten worden vergoed. De tarieven in het voor het rijkspersoneel geldende Reisbesluit buitenland zijn daarbij richtsnoer.

Voor raadsleden die niet hebben geopteerd voor de loonbelasting geldt dat de vergoedingen en verstrekkingen naar de waarde in het economische verkeer bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord en dat de gemaakte kosten binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten kunnen worden opgevoerd.

Artikel 6 - Scholing

Op grond van artikel 13 lid 1 van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden komt niet partijpolitiek georiënteerde functionele scholing in verband met de vervulling van de functie van raads- of commissielidmaatschap ten laste van de gemeente. Bij besluit van de raad van 18 december 2014 heeft de raad de "Verordening Fractievergoeding gemeente Emmen 2015" vastgesteld. Ingevolge artikel 4 van deze verordening kunnen onderhavige kosten ten laste worden gebracht van de fractievergoeding.

Met het oog hierop is het niet noodzakelijk om in het kader van de rechtspositieverordening een vergoeding toe te kennen in verband met scholingskosten, hetgeen wordt aangegeven met de aanduiding: "(vervallen)."

Artikelen 7 en 13 – Computer en internetverbinding

In het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden (artikel 7a) en het Rechtspositiebesluit wethouders (artikel 27a) is geregeld dat het raads- of commissielid, respectievelijk de wethouder van de gemeente een computer in bruikleen krijgt verstrekt of een vergoeding ontvangt voor de aanschaf of het gebruik van zijn eigen computer. De vergoeding is daarom niet in strijd met artikel 99 van de Gemeentewet.

Deze aanspraken kunnen echter alleen worden verstrekt wanneer dat is vastgelegd in een verordening.

De vergoeding voor (het gebruik van) een eigen pc is belast. De belastingheffing mag niet worden gecompenseerd.

Voor wat betreft het verlenen aan raadsleden van een tegemoetkoming in de kosten van aanschaf en/of gebruik van een computer, bijbehorende apparatuur en software, is deze rechtspositieverordening aansluiting gezocht bij de desbetreffende bepaling uit de Verordening rechtspositie wethouders, raads- en commissieleden gemeente Emmen 2008. Artikel 8 van voornoemde verordening is ongewijzigd in de onderhavige rechtspositieverordening opgenomen.

Een onbelaste vergoeding is alleen toegestaan wanneer het gebruik voor 90% zakelijk is. Stijgt het gebruik voor privédoeleinden uit boven de 10% dan wordt dat gebruik belast door jaarlijks over 1/3 van de aanschafwaarde van de pc en de bijbehorende ter beschikking gestelde apparatuur belasting te heffen. Daarbij maakt het niet uit of het om een desktop-computer, een laptop, een pocket-pc, een mini-notebook of een tabletcomputer gaat.

De randapparatuur kan bestaan uit een printer of een docking station. De randapparatuur moet voor het werk functioneel zijn en kan niet zelfstandig gebruikt worden.

Voor raadsleden die niet hebben geopteerd voor de loonbelasting geldt dat de vergoedingen en verstrekkingen naar de waarde in het economisch verkeer bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord en dat de gemaakte kosten binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten kunnen worden opgevoerd.

Voor wat betreft wethouders is in artikel 13 bepaald dat wethouders aan wie een (tablet-)computer, bijbehorende apparatuur en software in bruikleen ter beschikking wordt gesteld, een bruikleen-overeenkomst met de gemeente tekenen. In afwijking van artikel 13 van de VNG-modelverordening, komen wethouders niet in aanmerking voor een tegemoetkoming voor het gebruik van de eigen computer, een vergoeding voor de aanschaf van een computer

of een vergoeding voor de aanleg- en abonnementskosten van een internetverbinding voor een computer.

Artikelen 8 en 16 - Werkkostenregeling

In verband met de werkkostenregeling moeten een aantal netto-vergoedingen en verstrekkingen door de gemeente aangewezen worden als eindheffingsbestanddeel. Anders worden deze door de Belastingdienst als loon gezien en moet hierover belasting worden ingehouden. Ook de vergoedingen en verstrekkingen die door de Belastingdienst gezien worden als gerichte vrijstelling of voor nihil waardering in aanmerking komen moeten in eerste instantie wel aangewezen worden. In een later stadium wordt dan (in de financiële administratie) aangegeven dat dit gerichte vrijstellingen of nihil waarderingen betreft.

Artikel 9 en 10 - Reiskosten woon-werk en zakelijke reiskosten

Bij verordening kan worden bepaald dat wethouders recht hebben op een vergoeding van de kosten voor woon-werkverkeer, zoals bedoeld in artikel 23, eerst lid, onder a, van het Rechtspositiebesluit wethouders. In de gemeente Emmen maken wethouders, net als de gemeentebesturen, geen aanspraak op een vergoeding van de kosten voor woon-werkverkeer. In artikel 15 van de Verordening rechtspositie wethouders, raads- en commissieleden gemeente Emmen 2008 was dit expliciet in de redactie van de verordening vastgelegd. Nu aan wethouders geen vergoeding voor de kosten voor woon-werkverkeer wordt toegekend, is dit bij artikel 9 van de onderhavige rechtspositieverordening tot uitdrukking gebracht middels de aanduiding: "(vervallen)."

Bij verordening kan worden bepaald dat wethouders recht hebben op een vergoeding van reis- en verblijfkosten voor reizen gemaakt voor de uitoefening van het ambt, zoals bedoeld in artikel 23, eerste lid onder b, van het Rechtspositiebesluit wethouders. Op grond van artikel 10 van onderhavige rechtspositieverordening worden zakelijke reiskosten, vergoed overeenkomstig de bepalingen bij en krachtens het Rechtspositiebesluit wethouders en de Regeling rechtspositie wethouders (zie artikel 4).

Bij gebruik van een eigen personenauto voor dienstreizen ontvangen wethouders een bedrag van € 0,28 per kilometer (artikel 4, onder b, van de Regeling rechtspositie wethouders). De hoogte van deze vergoeding is geënt op de "hoge" kilometervergoeding die geldt voor het rijkspersoneel op grond van het Reisbesluit en Reisregeling binnenland. Op grond van artikel 5, tweede lid, van laatstgenoemde regeling wordt onder openbaar vervoer voor dienstreizen wel verstaan een veerpont of een veerboot. Tol- en parkeerkosten worden niet genoemd in de regeling en mogen daarom op grond van artikel 44 lid 3 Gemeentewet niet vergoed worden. Verblijfkosten zijn zakelijk gebruikte maaltijden en kosten voor overnachting en geen parkeerkosten.

Artikel 11 - Dienstauto

Als onderdeel van de bedrijfsvoering kan de gemeente een dienstauto met of zonder chauffeur voor zakelijk gebruik beschikbaar stellen aan wethouders. De dienstauto kan ook voor het woon-werkverkeer worden gebruikt, maar in de gemeente Emmen is er voor gekozen dat wethouders de dienstauto niet gebruiken voor woon-werkverkeer. In afwijking van de VNG-modelverordening, is in het tweede lid van dit artikel het gebruik van de dienstauto door de wethouder ten behoeve van woon-werkverkeer niet opgenomen. Wanneer de wethouder gebruik maakt van de dienstauto, bestaat er geen recht op een reiskostenvergoeding in het kader van dienstreizen.

De dienstauto kan ook worden gebruikt voor de vervulling van een q.q.-nevenfunctie. De eventueel uit hoofde van die nebenfunctie ontvangen vergoeding van reiskosten terzake wordt in dat geval in de gemeentelijke kas gestort. De dienstauto is niet beschikbaar voor privégebruik. De kilometers voor ambtsgebonden nebenfuncties worden als zakelijk aangemerkt. Ambtsgebonden nebenfuncties vloeien voort uit het ambt. Van een ambtsgebonden nebenfunctie is in elk geval sprake als de ambtsdrager zich er niet aan kan

onttrekken en de functie moet worden beëindigd als het ambt niet meer wordt uitgeoefend. Of met de nevenfunctie een maatschappelijk of algemeen bestuurlijk belang is gediend, is fiscaal gezien geen criterium voor het begrip ambtsgebonden nevenfunctie. Ook is het fiscaal niet relevant of door provinciale staten c.q. de gemeenteraad toestemming is gegeven voor het vervullen van de nevenfunctie en het gebruik van de dienstauto voor dat doel. Het gebruik van de dienstauto voor niet ambtsgebonden nevenfuncties wordt als privégebruik aangemerkt. (Brief van de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties d.d. 22 maart 2007 aan de Tweede Kamer, Tweede Kamerstuknummer 30 800 VII, nr. 42). Bijwonen van bijvoorbeeld vergaderingen van de VNG behoort tot ambtsgebonden activiteiten. Het gebruik voor overige nevenactiviteiten die dus tot het privégebruik worden gerekend, is slechts tot 500 km per jaar onbelast. Daarboven wordt het privégebruik aangemerkt als loon in natura en is om die reden belast.

Artikel 14 - Communicatieapparatuur

Vergoedingen of verstrekkingen van een mobiele telefoon (dit zal de meest gebruikte communicatie-apparatuur zijn) zijn geheel onbelast als het zakelijk gebruik meer dan 10% bedraagt.

Artikel 15 - Reis- en pensionkosten en verhuiskosten

Ook personen van buiten de gemeenteraad kunnen tot wethouder worden benoemd. Dat kunnen ook personen zijn die niet in de gemeente zelf wonen. Die zijn op grond van de Gemeentewet verplicht om te gaan wonen in de gemeente waar zij wethouder zijn geworden. Ingevolge artikel 22, eerste lid, van het Rechtspositiebesluit wethouders kan de raad bij verordening bepalen dat de wethouder dan aanspraak heeft op vergoeding van reis-, pension- en verhuiskosten. In onderhavig artikel 15 is geregeld dat zij bij verhuizing naar de gemeente in aanmerking komen voor een verhuiskostenvergoeding en eventueel voor vergoeding van reis- en pensionkosten in afwachting van de verhuizing, volgens de bepalingen in artikel 1 en 2 van de Regeling rechtspositie wethouders. De vergoedingen zijn onbelast.

Artikelen 18 t/m 20 - De procedure van declaratie

In de VNG-modelverordening zijn de drie wijzen van betaling aangegeven.

Ook is aangegeven in welke gevallen welke betalingswijze aan de orde is en welke procedurevoorschriften in acht genomen moeten worden. Hierbij gaat de voorkeur uit naar rechtstreekse facturering bij de gemeente, en daarna declaratie van vooruitbetaalde kosten of gebruik van de gemeentelijk creditcard, waarbij deze laatste twee afhankelijk zijn van de situatie.

Binnen de gemeente Emmen is in het verleden ervoor gekozen om niet te werken met een gemeentelijke creditcard voor bestuurders. In de artikelen 31, onder c, en 34 van de Verordening rechtspositie wethouders, raads- en commissieleden gemeente Emmen 2008 was het gebruik van een gemeentelijke creditcard dan ook niet verankerd. In de lijn hiervan is het voorschrift uit het VNG-modelverordening inzake het gebruik van een gemeentelijke creditcard door wethouders niet opgenomen in de onderhavige rechtspositie-verordening. Ingevolge artikel 20 is er een gemeentelijke creditcard in bezit en beheer van de gemeentesecretaris. De (assistent-)gemeentesecretaris kan de gemeentelijke creditcard gebruiken om reis- en verblijfkosten van wethouders tijdens binnenlandse of buitenlandse dienstreizen, te vergoeden.

Artikel 21 - Overgangsbepaling

In artikel 21 van de VNG-modelverordening is een overgangsbepaling opgenomen voor de gemeenten die in 2014 nog niet de werkkostenregeling hebben ingevoerd. Gemeenten die al wel de werkkostenregeling hebben ingevoerd hoeven dit artikel niet op te nemen in de verordening. De gemeente Emmen heeft de werkkostenregeling al ingevoerd zodat dit artikel niet de rechtspositieverordening hoeft te worden opgenomen, hetgeen bij artikel 21 tot uitdrukking is gebracht met de aanduiding: “(vervallen).”

Artikel 22 – Intrekking oude regelingen

Dit artikel regelt de intrekking van een tweetal verordeningen. De Verordening rechtspositie wethouders, raads- en commissieleden gemeente Emmen 2008 (vastgesteld bij raadsbesluit van 27 maart 2008) en de Bruikleenverordening raadsinformatiesysteem gemeente Emmen (vastgesteld bij raadsbesluit van 19 december 2002) worden ingetrokken. Het wijzigen van eerstgenoemde verordening is nodig als gevolg van een groot aantal wijzigingen in de rechtspositieregelgeving voor wethouders en raads- en commissieleden. De laatstgenoemde verordening stamt uit de tijd dat raadsleden een computer (thin client met modem) en een kettingforumulierprinter in bruikleen kregen. Nu raadsleden een tablet in bruikleen krijgen is deze verordening geworden tot een dode letter, zodat zij kan worden ingetrokken